

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.125 van 4 maart 1999
in de zaak A. 69.870/VII-14.383.**

In zake : de n.v. WATERHOF,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. BEEKEN,
kantoor houdende te TIELT-WINGE,
Kraasbeekstraat 41

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van VLAAMS-BRABANT.

tussenkomen de partijen :

1. Roland SMETS,
2. Christiane DENDOOVEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Naamsestraat 39, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. WATERHOF op 15 juli 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 6 juni 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij haar beroep tegen het besluit van 31 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek, houdende weigering van een milieuvergunning om te Lubbeek, Gellenberg 113 A, een "recreatieve manège" uit te baten, niet wordt ingewilligd en de gevraagde vergunning geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 63.434 van 5 december 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen worden verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 12 augustus 1997;

Gelet op de beschikking van 1 september 1997 die de tussenkomst van Roland SMETS en Christiane DENDOOVEN toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. BEEKEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. Op 29 oktober 1995 bezorgt de verzoekende partij aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek een meldingsformulier met als voorwerp :

"- de melding van de verandering van een bestaande inrichting.
- de melding van de overname van een vergunde inrichting".

Onder de rubriek "aard en technische kenmerken van de inrichting" wordt vermeld :

"- Voorwerp van de exploitatie :
1° OVERNAME VERGUNDE INRICHTING
2° VERPLAATSING van de INRICHTING naar een ANDERE LOCATIE : van WOONZONE naar RECREATIEGEBIED.
- Rubriek(en) uit indelingslijst VLAREM : volgens huidige lijst :
9.4.2.a) 1° (mestkalveren).
Opm: voor de wijziging van 9.4.2.a) 1° (mestkalveren) naar 9.4.3.a) 1° (paarden) wordt heden een klasse 2-aanvraag ingediend".

Als vroegere exploitant wordt Danny ANDRIES vermeld.

Deze laatste beschikte over een exploitatievergunning voor de inrichting, gelegen aan de Gellenberg nr. 80, en die zou worden overgebracht naar de Gellenberg nr. 113A te Lubbeek.

In bijlage bij het meldingsformulier gaat ook nog een verklaring van de afgevaardigd bestuurder van de verzoekende partij, waarbij deze zich ertoe verbindt "binnen de twee jaar na het van kracht worden van de nieuwe vergunning, de vergunning horende bij de

te verplaatsen bestaande inrichting gelegen Gellenberg 80 (sectie H nr. 104/T/3) in te trekken".

De hoeve Gellenberg 80 blijkt eigendom te zijn van de tussenkomen de partijen, welke ze aankochten van Danny ANDRIES. Deze partijen voeren aan dat zij titularis zijn van de milieuvergunning betreffende die inrichting.

1.2. Eveneens op 29 oktober 1995 dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek een milieuvergunnings-aanvraag in om te Lubbeek aan de Gellenberg nr. 113A een "nieuwe inrichting" te exploiteren, met name een "recreatieve manège".

Voorts vermeldt de aanvraag :

"(...) geplande bestemming van de afvalstoffen en de afvalwaters: riool: afvalwater; mest in container, dagelijkse afvoer in burenenregeling max 50 paarden".

Bij de voorziene maatregelen om hinder en risico's te voorkomen staat te lezen :

"mestcontainer, dagelijkse afvoer in burenenregeling. 5m³".

1.3. In een brief van 21 december 1995, gericht aan het college van burgemeester en schepenen deelt de verzoekende partij (onder meer) mee wat volgt :

"1. De afvalwaters van de cafetaria zullen in de riolering geloosd worden. Het dierlijk mest en de urine worden rechtstreeks afgevoerd naar akkers en weiden. Er is bijgevolg geen sprake van rechtstreekse lozing van afvalwaters met dierlijk mest en urine in de straatriolering of in de vloedgracht 3.034. (...)

7. De mestwagen die het ordentelijk transport verzorgt, heeft een inhoud van 5 m³, hetgeen uiteraard niet inhoudt dat deze dagelijks gevuld zou zijn".

1.4. Tijdens zijn zitting van 17 januari 1996 besluit het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek akte te nemen van de melding van de overname, gedaan op 29 oktober 1995 door de verzoekende partij, die van Danny ANDRIES een inrichting voor 90 mestkalveren (rubriek 9.4.2.a)1°), gelegen te Lubbeek aan de Gellenberg nr. 80, overneemt.

Met betrekking tot de melding van de verplaatsing van de inrichting naar een andere lokatie kan evenwel geen akteneming gebeuren, aangezien deze verplaatsing deel dient uit te maken "van het klasse 2-milieudossier voor de n.v. WATERHOF voor de lokatie Gellenberg 113a te 3210 Lubbeek".

1.5. Tijdens haar zitting van 31 januari 1996 weigert het college van burgemeester en schepenen de gevraagde milieuvergunning.

1.6. Op 7 februari 1996 stelt de verzoekende partij beroep in tegen dat besluit.

1.7. In het kader van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen uitgebracht :

(a) Op 3 april 1996 adviseert de afdeling milieuvergunningen het beroep in te willigen en de vergunning te verlenen.

In dit advies staat onder meer te lezen wat volgt :

"Overwegende dat onderhavige milieuvergunningsaanvraag het verplaatsen van de inrichting gelegen Gellenberg 80 naar Gellenberg 113 A inhoudt; dat volgens art. 5.9.3.1.§ 2 van Vlarem II dergelijke aanvraag toegelaten is;

Overwegende dat voor wat deze inrichting betreft er voor het aanslagjaar 1993 tijdig aangifte werd gedaan bij de Mestbank; dat ingevolge art. 1.1.2 van titel II van het Vlarem deze inrichting dus een bestaande veeteeltinrichting is;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de planologische voorschriften van het gewestplan;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een recreatiegebied palend aan een woongebied, een landelijk woongebied, een bosgebied en een agrarisch gebied; dat binnen een straal van 100 meter rond de geplande inrichting zich 1 vreemde woning bevindt; dat deze woning, gelegen in de landelijke woonzone, zich bevindt op 40 meter van de paardestallen en de rijpiste; dat de afdeling Milieuvergunningen van oordeel is dat de frequentie en de intensiteit van de geurhinder beperkt zal zijn en bezwaarlijk als abnormaal kan worden bestempeld voor een woongebied met landelijk karakter;

Overwegende dat het normaal huisafvalwater afkomstig is van de sanitaire installaties van de vergader- en de feestzaal; dat volgens een mondelinge verklaring van de exploitant geen bedrijfsafvalwater zal worden geloosd; dat het eventueel percolaat van dierlijk mest, afkomstig van het reinigen van de paardestallen of de manège, zal worden opgevangen in een mestdichte opslagruimte; dat bijgevolg de aangevraagde rubriek 3.1 niet van toepassing is; dat het hemelwater, afkomstig van de parking, zal afgevoerd worden naar de nabijgelegen vloedgracht;

Overwegende dat voor de exploitatie voor stallen met grote zoogdieren gelegen in een recreatiegebied geen verbodsbepalingen gelden voor inrichtingen met minder dan 200 gespeende dieren;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting zou oplopen tot 1.724 kg P205. (overeenkomstig 50 paarden); dat de aanvrager 2.025 kg. P205 kan afzetten via gronden in eigendom of in pacht (403 kg. P205) en via afzetcontracten (1.622 kg. P205); dat er bijgevolg voor deze inrichting voldoende mestafzetmogelijkheden zijn om de op de inrichting geproduceerde mest op een ecologische verantwoorde wijze te kunnen afzetten; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en die door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen derhalve tot een aanvaardbaar niveau is beperkt;

Overwegende dat er geen opslag voor vaste mest aangevraagd is; dat de vaste mest zal opgeslagen worden in een container en dagelijks zal afgevoerd worden; dat overeenkomstig art. 17 § 9 van het

vernieuwde Mestdecreet de opbrenging van stalmest in de tijdspanne tussen 9 en 17 uur toegelaten is vanaf 1 januari 1996; dat de door het Schepencollege opgelegde verplichting tot het voorzien van een mestopslagcapaciteit voor 235 m³ (ingegeven door het vroegere uitrijverbod van het Mestdecreet) wettelijk achterhaalt (sic) is en derhalve niet meer nodig is;

Overwegende dat de uitbating van een vergader- of feestzaal zonder dansgelegenheid een niet-vergunningsplichtige activiteit betreft;

Overwegende dat de rest van de milieuvergunning-aanvraag milieutechnisch geen specifieke problemen met zich zal meebrengen".

(b) Op 23 april 1996 adviseert de afdeling stedenbouwkundige vergunningen van AROHM eveneens gunstig.

(c) Op 19 maart 1996 adviseert ook de Vlaamse landmaatschappij gunstig.

(d) Op 15 april 1996 adviseert de Vlaamse milieumaatschappij principieel gunstig.

(e) Op 22 mei 1996 stelt de provinciale milieu-vergunningscommissie voor het beroep in te willigen en de vergunning te verlenen. In dit advies wordt (onder meer) overwogen wat volgt :

"Overwegende dat de inrichting (manège) gelegen is in recreatiegebied en derhalve verenigbaar is met de planologische voorschriften van het gewestplan;

Overwegende dat de aanvraag in hoofdzaak de bedrijfsverplaatsing van Gellenberg 80 naar Gellenberg 113a inhoudt en de uitbreiding en omvorming betreft van een rundveebedrijf voor 90 mestkalveren tot een recreatieve manège met vergader- of feestzaal, een loop piste en stallen voor 50 paarden; dat volgens art. 5.9.3.1§2 van Vlarem II dergelijke aanvraag toegelaten is;

Overwegende dat voor het aanslagjaar 1993 tijdig aangifte gedaan werd van de dieren bij de Mestbank; dat ingevolge art. 1.1.2 van titel II van het Vlarem deze inrichting dus een bestaande veeteeltinrichting is;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een recreatiegebied palend aan een woongebied, een landelijk woongebied, een bosgebied en een agrarisch

gebied; dat binnen een straal van 100 meter rond de geplande inrichting zich 1 vreemde woning bevindt; dat deze woning, gelegen in de landelijke woonzone, zich bevindt op 40 meter van de paardestallen en de rijpiste; dat de frequentie en de intensiteit van de geurhinder beperkt zullen zijn en bezwaarlijk als abnormaal kunnen worden bestempeld voor een woongebied met landelijk karakter;

Overwegende dat het normaal huisafvalwater afkomstig is van de sanitaire installaties van de vergader- en de feestzaal; dat er geen bedrijfsafvalwater zal worden geloosd; dat het eventueel percolaat van dierlijk mest, afkomstig van het reinigen van de paardestallen of de manège, zal worden opgevangen in een mestdichte opslagruimte; dat bijgevolg de aangevraagde rubriek 3.1 niet van toepassing is; dat het hemelwater, afkomstig van de parking, zal afgevoerd worden naar de nabijgelegen Vloedgracht;

Overwegende dat voor de exploitatie voor stallen met grote zoogdieren gelegen in een recreatiegebied geen verbodsbepalingen gelden voor inrichtingen met minder dan 200 gespeende dieren;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting zou oplopen tot 1.724 kg P_2O_5 . (overeenkomstig 50 paarden gevraagd in de aanvraag); dat de aanvrager 2.025 kg. P_2O_5 kan afzetten via gronden in eigendom of pacht (403 kg. P_2O_5) en via afzetcontracten (1.622 kg. P_2O_5);

dat er bijgevolg voor deze inrichting voldoende mestafzetmogelijkheden zijn om de op de inrichting geproduceerde mest op een ecologische verantwoorde wijze te kunnen afzetten; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en die door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen derhalve tot een aanvaardbaar niveau is beperkt;

Overwegende dat het niettemin raadzaam is het aantal dieren te beperken tot 36, aantal dat naar zeggen van de exploitant reëel aanwezig is;

Overwegende dat er geen opslag voor vaste mest aangevraagd is; dat de vaste mest zal opgeslagen worden in een container en dagelijks zal afgevoerd worden; dat overeenkomstig art. 17 § 9 van het vernieuwde Mestdecreet de opbrenging van stalmest in de tijdspanne tussen 9 en 17 uur toegelaten is vanaf 1 januari 1996; dat de door het Schepencollege opgelegde verplichting tot het voorzien van een mestopslagcapaciteit voor 235 m³ (ingegeven door het vroegere uitrijverbod van het Mestdecreet) wettelijk achterhaald is en derhalve niet meer nodig is;

dat in feite het dagelijks afvoeren van de vaste mest ten goede komt aan de geurproblematiek in de onmiddellijke omgeving van de uitbating;

Overwegende dat de uitbating van een vergader- of feestzaal zonder dansgelegenheid een niet-vergunningsplichtige activiteit betreft".

1.8. Op 6 juni 1996 wordt het thans bestreden besluit genomen waardoor het beroep wordt afgewezen en de vergunning geweigerd.

De relevante overwegingen zijn de volgende :

"Overwegende dat de bestaande inrichting betrekking had op mestkalveren; dat de aanvrager deze inrichting nooit heeft geëxploiteerd; dat het dus niet gaat om de verplaatsing van een bestaand, vergund bedrijf;

Overwegende dat de dagelijkse afvoer van vaste mest een illusie is; dat er trouwens een mest-container is voorzien;

Overwegende dat de kelders onder de stallen de urine ontvangen; dat het dus om kelders voor vloeibare mest gaat; dat voor de verwijdering geen voorzieningen zijn getroffen;

Overwegende dat het recreatiegebied te klein is voor een dergelijke inrichting met een dergelijk groot aantal dieren";

2. Gegrontheid van het beroep

2.1. Onderzoek van het derde middel

2.1.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden weergegeven :

2.1.1.1. Het derde middel luidt als volgt :

"3. Machtoverschrijding : feitelijke dwaling

Aangezien verzoekster herhaaldelijk aangehaald heeft dat er geen mestopslag nodig was, gezien de dagelijkse afvoer van mest;

Dat het bestuur zonder meer stelt dat zulks een illusie zou zijn, gezien verzoekster een mest-container voorziet;

Dat deze mestcontainer evenwel slechts een afgesloten bak is waarin het mest van de dag verzameld wordt om dan één maal daags afgevoerd te worden;

Dat zulks geen mestopslag is in de zin van de wet;

Dat toch moeilijk van verzoekster kan verwacht worden dat zij zorgt voor een onmiddellijke individuele mestafvoer per dier;

Dat de aangehaalde container een werktuig is dat een dagelijkse afvoer juist waarborgt omwille van zijn beperkt volume;

Dat het argument van het bestuur terzake in feite faalt;

Dat verder het bestuur zonder meer stelt dat het betrokken gebied te klein zou zijn;

Dat zulks een stedenbouwkundige evaluatie is;

Dat A.R.O.H.M. zonder meer een gunstig advies gegeven heeft;

Dat, nu zulks door het bestuur op geen enkele wijze weerlegd wordt, haar argument in feite faalt;

Dat, tenslotte, het bestuur stelt dat de kelders onder de stallen zouden dienen om urine in op te vangen, waardoor het om kelders voor vloeibaar mest zou gaan;

Dat uit het ingediende ontwerp nochtans duidelijk blijkt dat het om gestrooide stallingen gaat, waardoor de urine in het strooisel trekt;

Dat verzoekster duidelijk toegelicht heeft dat de kelders slechts hun nut vinden in de opvang en afvoer van reinigingswaters zoals voorzien in de reglementering inzake stallenbouw;

Dat ook hier terzake door het bevoegde adviesverlenende bestuur geen bezwaren gemaakt zijn;

Dat, nu zulks door het bestuur op geen enkele wijze weerlegd wordt, haar argument in feite faalt".

2.1.1.2. In de memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat er geen sprake is van een feitelijke dwaling, nu uit de overwegingen blijkt dat elk van de aspecten tijdens het beraad van de bestendige deputatie aan bod is gekomen.

In de bestreden beslissing wordt duidelijk aangegeven wat het standpunt van de bestendige deputatie is. Dit standpunt wordt niet weerlegd door de verzoekende partij, die enkel naar de adviezen verwijst.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de drie overwegingen uit het bestreden besluit slechts komen na een eerste essentiële overweging, namelijk dat uit het dossier blijkt dat de bestaande inrichting betrekking had op mestkalveren, dat de aanvrager deze inrichting nooit heeft geëxploiteerd en dat het dus niet gaat om de verplaatsing van een bestaand, vergund bedrijf.

Ook de kwestie van de overdraagbaarheid van de vergunning, wanneer men geen eigenaar meer is van een inrichting, is hier aan de orde.

De gunstige adviezen gingen ervan uit dat de betrokkene beschikte over een uitbating en een vergunning op een andere locatie, wat echter niet het geval is.

De drie bijkomende overwegingen dienen slechts marginaal getoetst te worden :

- a) de dagelijkse afvoer van mest : de mestproductie van de dieren in de nieuw te vergunnen inrichting is hoger dan de mestproductie van de dieren in de vergunde inrichting. De voorstelling in de verschillende adviezen van de Vlaamse landmaatschappij, wat betreft de opslag van mest, was zeer genuanceerd gelet op het van kracht zijnde uitrijverbod. De bestendige deputatie stelde dus vast dat er waarschijnlijk niet dagelijks zou worden uitgereden en dat de afvoer van mest daardoor een illusie was.
- b) kelders voor vloeibare mest zonder voorzieningen voor de verwijdering : het gunstig advies van de Vlaamse landmaatschappij stelde dat gedetailleerde gegevens over de binneninrichting van de stallen ontbraken en dat daardoor niet kon uitgemaakt worden of de gevraagde uitbating landbouwtechnisch haalbaar was. In het verslag van AMINAL wordt verwezen naar mondelinge verklaringen van de exploitant, zodat de verwerende partij niet onterecht tot de vaststelling kwam dat het afgevoerde water, samen met de urine, in de kelders onder de stallen opgevangen wordt. Dat er geen specifieke voorzieningen zijn voor de verwijdering hiervan wordt niet tegengesproken door de verzoekende partij.
- c) het recreatiegebied is te klein voor een dergelijke inrichting met een dergelijk groot aantal dieren : dit is het gevolg van de voorgaanden in deze zaak

en de onterechte verplaatsing van de zogenaamde bestaande inrichting van 90 kalveren naar dit recreatiegebied, voor een vergunning van 50 paarden. De grote oppervlakte van de inrichting overstijgt de draagkracht van het perceel. De bestemming recreatiegebied is achterhaald en werd enkel toegekend omdat er vroeger een voetbalterrein was. De aspecten zijn niet onderzocht door de AROHM, dat zijn advies trouwens gegeven heeft betreffende een recreatieve manege met vergader- of feestzaal, en niet in het licht van de verplaatsing van de vergunning van kalveren en de aangevraagde exploitatievergunning.

2.1.1.3. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat zij indertijd inderdaad voorgesteld had om afstand te doen van de bestaande vergunning, van zodra zij een vergunning voor de huidige exploitatie zou verkrijgen.

De betrokken administraties waren op de hoogte van de bestaande vergunning en hebben hierover nooit bezwaren geuit.

Deze omstandigheid kan dus onmogelijk meegespeeld hebben bij het nemen van de bestreden beslissing en de discussie hierover moet nu niet gevoerd worden.

2.1.1.4. In het verzoekschrift tot tussenkomst wordt betoogd dat de bestendige deputatie bij haar besluitvorming de feiten zelf en autonoom beoordeelt. Hierover kan de verzoekende partij van mening verschillen met de bestendige deputatie maar dat betekent niet dat er sprake is van een feitelijke dwaling. Het gaat niet op om te zeggen dat bepaalde argumenten falen zonder aan te tonen dat het bestuur zich werkelijk vergist heeft omtrent bepaalde feiten (bv. de dagelijkse afvoer van vaste mest).

Wat betreft het feit dat het betrokken gebied te klein is en het (niet bindend) gunstig advies van de AROHM, verliest de verzoekende partij uit het oog dat het bestuur geenszins een advies uitdrukkelijk moet weerleggen alvorens een andersluidende beslissing te nemen. Hetzelfde kan gezegd worden voor de kelders voor vloeibare mest.

Het valt trouwens op dat de verzoekende partij met geen woord rept over het argument dat "de bestaande inrichting betrekking had op mestkalveren; dat de aanvrager deze inrichting nooit heeft geëxploiteerd; dat het dus niet gaat om de verplaatsing van een bestaand, vergund bedrijf".

Dit argument verantwoordt reeds op zich de niet inwilliging van het hoger beroep.

2.1.1.5. In haar laatste memorie voert de verwerende partij nog aan dat de verzoekende partij op 16 januari 1997 aan de gemeente vroeg het desbetreffend terrein om te vormen tot woongebied, waaraan door de gemeente een gevolg gegeven werd in de zitting van 19 maart 1997, waarbij een principiëbsbeslissing genomen werd tot het opstellen van een bijzonder plan van aanleg en met het wijzigen van de bestemming van recreatiegebied naar woongebied met landelijk karakter.

Dit kan niet anders geïnterpreteerd worden dan als een afstand van de verzoekende partij om haar inrichting verder uit te baten, nu haar argumentatie betreffende de planologische verenigbaarheid er precies op neerkwam voor te houden dat haar recreatieve manege in een recreatiegebied thuishoorde.

Voorts werpt de verwerende partij nog op dat het gaat om een ander soort uitbating, vermits het vroeger om kalveren ging en nu om paarden. Zij wijst er op dat in artikel 3, § 2, 2°, van het zogenaamde vergunningenbesluit aangegeven wordt dat de diersoort op de nieuwe vestiging dezelfde moet zijn als op de oude vestiging. De verwerende partij wijst er zelf op dat het

vergunningenbesluit in voege is sedert 1 januari 1996, maar zij betoogt dat niet alleen naar de letter maar ook naar de geest van de wet dient geoordeeld te worden;

2.2. Bespreking

Overwegende dat het **middel gegrond** is om de volgende redenen :

2.2.1.1. Het bestreden besluit steunt niet alleen op de in het middel bekritiseerde motieven.

Het bevat ook nog volgende overweging :

"Overwegende dat de bestaande inrichting betrekking had op mestkalveren; dat de aanvrager deze inrichting nooit heeft geëxploiteerd; dat het dus niet gaat om de verplaatsing van een bestaand, vergund bedrijf".

Zowel de verwerende als de tussenkomende partijen voeren aan dat dit motief op zichzelf doorslaggevend is, zodat de verzoekende partij, die dat motief niet betwist, geen belang zou hebben bij het gegrond bevinden van het middel.

De verzoekende partij gaat niet in op de vraag of haar aanvraag wel degelijk dient beschouwd te worden als betrekking hebbende op de verplaatsing van een bestaande inrichting.

2.2.1.2. Uit de hoger geciteerde overwegingen van het bestreden besluit blijkt niet dat de desbetreffende overweging als een weigeringsmotief is bedoeld. Indien dit wel het geval zou zijn geweest, valt trouwens moeilijk te begrijpen waarom die overweging, die, in de veronderstelling dat ze in rechte correct is, in de gedachtengang van de verwerende en de tussenkomende partijen tot een weigering moest leiden, gevolgd wordt door de in het middel bekritiseerde overwegingen.

De verwerende partij diende, indien dit in haren hoofde een doorslaggevend weigeringsmotief was, dit duidelijk te maken in de motivering van het bestre-

den besluit, en dit tevens, met specifieke verwijzing naar de in dat verband toegepaste regelen, eveneens in het bestreden besluit, preciezer te argumenteren. Met de uitleg die hieromtrent nadien in de procedurestukken wordt gegeven, kan geen rekening worden gehouden.

Er blijkt aldus niet dat de verzoekende partij geen belang zou hebben bij het middel.

2.2.2. De drie andere overwegingen zijn geen van alle deugdelijk.

2.2.2.1. *De dagelijkse mestafvoer is een illusie.*

De verzoekende partij preciseerde in het aanvraagformulier dat de mest dagelijks zal worden afgevoerd (zie 1.2 hierboven).

Dit werd bevestigd in de onder punt 1.3 vermelde brief van 21 december 1995.

Uit die gegevens moest de vergunningverlenende overheid afleiden dat het in verzoeksters bedoeling ligt de mest van de paarden te verzamelen in een container die dagelijks wordt afgevoerd.

De afdeling milieuvergunningen heeft dit alvast zo begrepen, getuige de op twee na laatste overweging van haar onder punt 1.8, (a) geciteerde advies.

Ook de Vlaamse landmaatschappij heeft dit blijkens haar advies van 19 maart 1996 zo begrepen, vermits zij stelt :

"Overwegende dat (...) volgens gegevens aanwezig in het aanvraagdossier blijkt dat de vaste mest zal opgeslagen worden in een container en dagelijks zal afgevoerd worden in de burenregeling".

En ook de provinciale milieuvergunningscommissie ziet het zo blijkens de voorlaatste overweging van haar onder punt 1.8, (e) vermeld advies.

Desondanks stelt de vergunningverlenende overheid zonder meer dat de dagelijkse afvoer van vaste mest een illusie is, aldus voorbijgaand aan de gegevens van het dossier en aan de uitgebrachte adviezen.

Het is immers niet omdat er een mest-container is voorzien dat de dagelijkse afvoer van mest een "illusie" zou zijn.

2.2.2.2. *De kelders dienen voor de opvang van vloeibare mest, en er zijn geen voorzieningen voor de verwijdering getroffen.*

In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat uit het ingediende ontwerp duidelijk blijkt dat het om gestrooide stallingen gaat, waardoor de urine in het strooisel trekt, en dat de kelders slechts hun nut vinden in de opvang en afvoer van reinigingswaters, zoals voorzien in de reglementering inzake stallenbouw.

Dit standpunt, dat niet wordt tegengesproken in de diverse adviezen die, integendeel, alle gunstig waren, en wordt beaamd in het advies van het bestuur milieuvergunningen en de provinciale milieuvergunningscommissie, wordt niet weerlegd door het bestreden besluit.

Ook dit weigeringsmotief deugt dus niet.

2.2.2.3. *Ook het laatste motief, als zou het betrokken recreatiegebied te klein zijn voor een dergelijke inrichting met een dergelijk groot aantal dieren, is niet afdoende.*

Het bestreden besluit, evenals alle partijen, aanvaarden immers de verenigbaarheid van de inrichting met de bestemming "recreatiegebied".

Dat die bestemming "achterhaald" zou zijn is niet relevant, vermits alleen rekening mag gehouden worden met het gewestplan zoals het ten tijde van het nemen van het bestreden besluit van kracht was.

Om dezelfde reden is ook het feit dat de verzoekende partij naderhand gevraagd heeft het desbetreffende terrein om te vormen tot woongebied, niet van belang.

Bovenvermelde loutere bewering volstaat geenszins om te besluiten tot de stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de gevraagde inrichting, en zeker niet gelet op het gunstig stedenbouwkundig advies van AROHM,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 6 juni 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep van de n.v. WATERHOF tegen het besluit van 31 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek, houdende weigering van een milieuvergunning om te Lubbeek, Gellenberg 113 A, een "recreatieve manège" uit te baten, niet wordt ingewilligd en de gevraagde vergunning geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier maart 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.